

IUBITO NUMAI NU VENI DIN NOU!

Doina Bezea

Iubito numai nu veni din nou,
cu-același colț de rai strivit pe buze,
cărări adânci se-nșiră-n părul tău,
o toamnă-ți trage clopotul prin frunze!

Doar umbra ți-o mai simt foșnind adânc,
în patul fără urme de-nserare,
se stinge luna când spre cer eu plâng,
cerându-ți să te-ntorci cu disperare.

Mă răstignesc tăcerile din mine,
pustiu-și face zid la umbra mea,
eu scrijelesc cu coji de dor spre tine,
să pot găsi un ciob din urma ta.

Iubito numai nu veni din nou,
strângând la pieptu-ți lungi cărări sub soare,
eu te aștept la țărmul uitat de visul tău,
chiar dacă cerul tău se oglindește-n mare!